

Αμίαντος

Τι είναι ο αμίαντος;

Η ονομασία «αμίαντος» αναφέρεται σε τέσσερα ινώδη ένυδρα πυριτικά ορυκτά που αποτελούνται από μικροσκοπικές ίνες μεγάλου χρόνου ζωής, ανθεκτικές στη θερμοκρασία, στην οξείδωση και στο νερό. Είναι ευρέως διαδεδομένος στη φύση και αποτέλεσε

ιδανικό υλικό κατασκευής ενός μεγάλου αριθμού αντικειμένων λόγω των ιδιοτήτων του ως θερμομονωτικού υλικού (πλάκες και σωλήνες αμιαντοτσιμεντού, υλικά οροφών, φρένα αυτοκινήτων, στολές πυροπροστασίας, λάμπες υγραερίου κ.α.).

Είναι επικίνδυνος ο αμίαντος;

Εδώ και πολλά χρόνια έχει αναπτυχθεί μια έντονη αντιπαράθεση σχετικά με την επικινδυνότητα για τη δημόσια υγεία από τη χρήση αμιαντοτσιμεντοσωλήνων στα δίκτυα διανομής πόσιμου νερού.

Επιστημονικές έρευνες έχουν επανειλημμένα τεκμηριώσει ότι ο αμίαντος είναι ένα υλικό που μπορεί να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα υγείας, και κυρίως καρκινογενέσεις, όταν όμως βρίσκεται σε αιωρούμενη μορφή και εισπνέεται (εισπνεόμενος αμίαντος).

Η επικινδυνότητα του αμιάντου προέρχεται από τις μικροσκοπικές ίνες που τον αποτελούν, οι οποίες όταν μπουν στο σώμα με την αναπνοή, προκαλούν αρρώστιες, όπως τον καρκίνο ιδιαίτερα στους πνεύμονες. Η επικινδυνότητα του ως υλικού είναι διεθνώς αποδεκτή για άτομα που ασχολούνταν με την εξόρυξη και την επεξεργασία του υλικού λόγω της εμφάνισης σειράς νεοπλασματικών ασθενειών του αναπνευστικού συστήματος.

Αντιθέτως, ο αμίαντος που είναι σταθερά συνδεδεμένος σε τελικά προϊόντα, όπως τοίχους, πλακάκια και σωλήνες δεν δημιουργεί προβλήματα στην υγεία, εφόσον δεν καταστρέφεται και δεν υφίσταται καταπονήσεις και

φθορές. Ειδικότερα, έχει διαπιστωθεί ότι οι περιεκτικότητες αμιάντου στο πόσιμο νερό ως αποτέλεσμα της χρήσης αμιαντοτσιμεντοσωλήνων δεν παρουσιάζουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

Από μελέτη περιστατικών καρκίνου στο Κονέκτικατ των ΗΠΑ για μια περίοδο 35 χρόνων δεν διαπιστώθηκε κάποια σχέση μεταξύ της χρήσης αμιαντοτσιμεντοσωλήνων και περιπτώσεων καρκίνου του γαστρεντερικού συστήματος.

Εκτενέστερη μελέτη με θέμα τους αμιαντοτσιμεντοσωλήνες και το πόσιμο νερό είχε επίσης αρνητικά αποτελέσματα. Επιπροσθέτως, επιδημιολογικές μελέτες αλλά και χημικά πειράματα σε ζώα δεν επαλήθευσαν τη συσχέτιση περιπτώσεων καρκίνου του γαστρεντερικού συστήματος με την χρήση αμιαντοτσιμεντοσωλήνων για τη μεταφορά πόσιμου νερού.

Από έρευνες σε περιοχές στις ΗΠΑ, στον Καναδά και ιδιαίτερα στη Μεγάλη Βρετανία όπου χρησιμοποιούνται αμιαντοτσιμεντοσωλήνες για τη διανομή πόσιμου νερού, έχει αποδειχθεί ότι το νερό του δικτύου ύδρευσης δεν περιέχει μεγαλύτερο αριθμό ιών αμιάντου από το νερό στη φυσική του μορφή που

περιέχει ίνες αμιάντου από τη διάβρωση των φυσικών πετρωμάτων.

Στην πολιτεία της Φλώριδας έγινε έρευνα 35 χρόνων που κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παρουσία 38.000.000 ιών αμιάντου ανά λίτρο στο πόσιμο νερό δεν αύξησε το ποσοστό καρκινοπάθειας.

Παρόλα αυτά, λόγω των κινδύνων που σχετίζονται με τη χρήση του αμιάντου οι ΗΠΑ και άλλα κράτη κάνουν προσπάθειες να σταματήσουν την εξόρυξη του, τη δημόσια μεταφορά του την κατασκευή υλικών από αμιάντο κ.λ.π. Οι λόγοι πάντως που οδήγησαν τα κράτη στη μη χρήση σωλήνων από αμιαντοτσιμέντο βασίζονται στους κινδύνους που εγκυμονεί για τους

εργαζόμενους η παραγωγή και η τοποθέτηση των σωλήνων και όχι στον κίνδυνο των καταναλωτών.

Το 1999 Ευρωπαϊκή Ένωση εξέδωσε την Οδηγία 76/769/ΕΟΚ που απαγόρευε τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ιών αμιάντου. Επίσης απαγόρευσε τη χρήση προϊόντων που περιέχουν τέτοιες ίνες (αμιαντοτσιμεντοσωλήνες) αλλά επιτρέπει τη χρήση των προϊόντων αυτών που ήταν εγκατεστημένα ή σε λειτουργία πριν την 15-8-1999 μέχρι την τελική απόρριψή τους ή το τέλος διάρκειας της λειτουργίας τους.

Τι υποστηρίζει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (Π.Ο.Υ.);

«Ενώ είναι γνωστό ότι ο αμιάντος που εισπνέεται είναι ουσία καρκινογόνα, δεν υπάρχουν ενδείξεις δυσμενών επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία με την κατάποση ιών αμιάντου» είναι η απάντηση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (World Health Organization – WHO) σε όποιον ανησυχεί για την πιθανή ύπαρξη ιών αμιάντου στο πόσιμο νερό.

Πιο συγκεκριμένα, οι κατευθυντήριες οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας («Αναθεώρηση των οδηγιών του Π.Ο.Υ. για την ποιότητα του πόσιμου νερού» - 1992) προσδιορίζουν τις ανώτατες επιτρεπόμενες τιμές των παραμέτρων ποιότητας του πόσιμου νερού. Ειδικότερα, για τον αμιάντο αναφέρεται ότι δεν είναι αναγκαίο να προταθεί οριακή τιμή επειδή το υλικό δεν είναι επικίνδυνο στη δημόσια υγεία στις συγκεντρώσεις που συνήθως παρατηρούνται στο πόσιμο νερό. Επίσης καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «αν και ο αμιάντος είναι γνωστή καρκινογόνος ουσία, όταν εισπνέεται, δεν υπάρχουν από τις υφιστάμενες επιδημιολογικές έρευνες συγκλίνοντα και επαρκή

δεδομένα τα οποία υποστηρίζουν την υπόθεση ότι η κατάποση του συνδέεται με αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης νεοπλασμάτων, επομένως δεν είναι αναγκαίο να θεσμοθετηθεί οριακή τιμή συγκεντρώσεων ιών αμιάντου στο πόσιμο νερό».

Και πάλι ο Π.Ο.Υ στην πλέον πρόσφατα αναθεωρημένη έκδοση του εγχειριδίου «Οδηγίες για την ποιότητα του πόσιμου νερού, Π.Ο.Υ, 2004» αναφέρει ότι «παρά την καλή μελέτη του θέματος, υπάρχουν ελάχιστες ικανοποιητικές αποδείξεις για την καρκινογένεση από καταπινόμενο αμιάντο σε επιδημιολογικές μελέτες σε πληθυσμούς που καταναλώνουν πόσιμο νερό με υψηλές συγκεντρώσεις σε αμιάντο. Επομένως, δεν υπάρχουν πειστικές αποδείξεις ότι ο καταπινόμενος αμιάντος αποτελεί κίνδυνο για την υγεία και συμπεραίνεται ότι δεν υπάρχει ανάγκη θεσμοθέτησης με βάση υγειονομικά κριτήρια, ανώτατης επιτρεπόμενης τιμής για τον αμιάντο στο πόσιμο νερό».

Τέλος, βάσει της ΔΥΓ2/19028/2005 Εγκυκλίου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «σε ό,τι αφορά τις επιπτώσεις στην υγεία από την κατάποση ινών αμιάντου με το πόσιμο νερό, από τα συμπεράσματα της διεθνούς βιβλιογραφίας δεν προκύπτει

τεκμηριωμένα άμεση συσχέτιση ενδεχόμενης παρουσίας ινών αμιάντου και επιπτώσεων στην υγεία από την κατάποσή τους».

Η χρήση αμιαντοσιμεντοσωλήνων στο δίκτυο ύδρευσης της ΕΥΔΑΠ

Η ΕΥΔΑΠ αποφασίζει την χρήση των υλικών του δικτύου ύδρευσης με βάση συγκεκριμένα κριτήρια στα οποία περιλαμβάνονται: η ισχύουσα Ελληνική Νομοθεσία, οι Διεθνείς Κανονισμοί για την τοξικότητα των υλικών, τα επιτρεπόμενα όρια συγκεντρώσεων των παραμέτρων του πόσιμου νερού που έχουν δυσμενή επίδραση στη δημόσια υγεία καθώς και τεχνικοοικονομικά κριτήρια. Ως Διεθνείς Κανονισμοί θεωρούνται οι κατευθυντήριες γραμμές του Π.Ο.Υ. και οι Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πέραν της εναρμόνισής της ΕΥΔΑΠ με τις κατευθυντήριες γραμμές του Π.Ο.Υ., το νομικό πλαίσιο που περιβάλλει την ΕΥΔΑΠ σε ό,τι αφορά την ύπαρξη

αμιαντοσιμεντοσωλήνων στο δίκτυο ύδρευσης, προσδιορίζεται από τις ακόλουθες κανονιστικές διατάξεις:

- ◆ Κοινοτική Οδηγία 98/83 Ε.Κ. για την ποιότητα πόσιμου νερού (1998) καθώς και η εναρμονισμένη με αυτήν Κοινή Υπουργική Απόφαση Υ2/2600/2001, στις οποίες ο αμιάντος δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των παραμέτρων ποιότητας του νερού που υπόκεινται σε έλεγχο και αφορούν τοξικές ουσίες οι οποίες έχουν δυσμενή επίδραση στην υγεία των καταναλωτών.

«Η ΕΥΔΑΠ διεξάγει συνεχείς ελέγχους του νερού που διανέμει. Δεν έχει παρατηρηθεί ποτέ αύξηση της ποσότητας των ινών αμιάντου στο νερό που σημαίνει ότι δεν παρατηρείται διαρροή ινών αμιάντου από τα τοιχώματα των αγωγών στο πόσιμο νερό.»

♦ Έκτη αναθεώρηση του παραρτήματος της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ (χρήση προϊόντων αμιάντου) όπως περιγράφεται στην Οδηγία 1999/77/ΕΚ. Σύμφωνα με το αναθεωρημένο παράρτημα η χρήση προϊόντων που περιέχουν ίνες αμιάντου και τα οποία ήταν εγκατεστημένα πριν την εφαρμογή της Οδηγίας 1999/77/ΕΚ από 1/1/2005 εξακολουθεί να επιτρέπεται μέχρι την τελική απόρριψή τους ή μέχρι το τέλος διάρκειας λειτουργίας τους. Η αντικατάσταση των δικτύων ύδρευσης από αμιαντοσιμεντο, με δίκτυα από άλλο υλικό με το αιτιολογικό της επικινδυνότητας του αμιάντου δεν έχει επιβληθεί νομοθετικά.

Η ΕΥΔΑΠ διεξάγει συνεχείς ελέγχους του νερού που διανέμει. Δεν έχει παρατηρηθεί ποτέ αύξηση της ποσότητας των ιών αμιάντου στο νερό που σημαίνει ότι δεν παρατηρείται διαρροή ιών αμιάντου από τα τοιχώματα των αγωγών στο πόσιμο νερό. Το νερό της Αθήνας έχει την τάση να αποθέτει άλατα στα τοιχεία των αγωγών και όχι να διαβρώνει την επιφάνειά τους, μειώνοντας έτσι τις πιθανότητες για την απελευθέρωση ιών αμιάντου.

Από μετρήσεις που έχει εκτελέσει η ΕΥΔΑΠ, το νερό του δικτύου περιέχει από 70.000 έως 300.000 ίνες ανά λίτρο ανάλογα με την προέλευση του νερού (Μόρνος, Υλίκη, κ.τ.λ.) και την εποχή του χρόνου. Αν συγκριθούν τα αποτελέσματα αυτά με το προτεινόμενο από την Υπηρεσία Περιβάλλοντος των ΗΠΑ ανώτατο επιτρεπόμενο όριο των 7.000.000 ιών ανά λίτρο νερού με μήκος μεγαλύτερο από 10 mm, όλα τα δείγματα της ΕΥΔΑΠ είναι απολύτως κατάλληλα για πόση και εναρμονισμένα με τη διάταξη της Υπηρεσίας Περιβάλλοντος των ΗΠΑ, όπως επίσης αποδεικνύεται ότι τηρείται και ο όρος «συγκεντρώσεις που συνήθως παρατηρούμε στο πόσιμο νερό» του Π.Ο.Υ.

Η ΕΥΔΑΠ δεν κατασκευάζει πλέον νέα τμήματα του δικτύου ύδρευσης από αμιαντοσιμεντοσωλήνες.

Τόσο για την κατασκευή νέων τμημάτων όσο και για την αντικατάσταση του πεπαλαιωμένου τμήματος του δικτύου στην περιοχή αρμοδιότητάς της η ΕΥΔΑΠ χρησιμοποιεί υλικά, όπως ο χάλυβας και το πολυαιθυλένιο.